

sig ogsaa ganske anderledes. Naar det ærede Medlem nu ser paa, hvad de stakels Præster skal have, hvor maa han saa ikke være glad for, at hans Evner ikke henviste ham til den præstelige Løbebane! Derimod kan han nu anvende sin daarlige Lægprædikantbegavelse til at daare Arbejderne — det er et Felt, som ligger for ham. Til syvende og sidst kommer han i europæisk Stil. Han vil nu ikke alene...

Formanden: Det ærede Medlem skulde gaa bort fra dette Emne og huske paa, at den Sag, der ligger for, bør behandles alvorligt.

Schovelin: Jeg vil dog gøre den højtærede Formand opmærksom paa, at jeg er blevet udfordret af det ærede Medlem for Københavns 5te Valgekreds (Borgbjerg) ved rent personlige Angreb. Dette synes Formanden ikke at have lagt Mærke til.

Men for — efter den højtærede Formands Opfordring — at vende tilbage til det, som det ærede Medlem for Københavns 5te Valgekreds vilde kalde en saglig Drøftelse, skal jeg omtale det Punkt i hans Bemærkninger, hvor han taler om Konen og Godsejeren. Naar det var blevet bebrejdet det socialdemokratiske Forslag — udvikler han —, at en Kone, naar hun blev 60 Aar eller blev Invalid, ikke skulde have Understøttelse, hvis hun havde en Mand, der var i Stand til at forsørge hende, var dette ikke nogen vægtig Kritik. Nej, ganske anderledes syntes det ærede Medlem, man kunde kritisere det ejendommelige i det ærede Medlem fra Verninges (Jensen-Sønderup) Folkeforsikringsforslag, at en rig Godsejer eller en Kapitalist skulde betale sine 24 Kr. ligesom alle andre fra det 18de til det 33te Aar, og naar han saa blev gammel eller Invalid, fik han 190 Kr. om Aaret. Ogsaa dette er yderst betegnende for hele den Maade, hvorpaa det ærede Medlem tager denne Sag. Der er selvfølgelig særdeles meget i det ærede Medlem fra Verninges Indlæg, og det er ganske besynderligt, at man vil nægte denne fattige Kone Ret til at faa Alderdomsunderstøttelse, og navnlig nægte den med en Henviisning til, at det vilde være meget værre, det vilde udfordre i høj Grad til Kritik at gennemføre den tvungne Folkeforsikring, og det skønt man maa indrømme, at det hører til denne tvungne Folkeforsikrings Væsen, at ogsaa en velstillet, netop fordi alle betaler en Præmie, kan komme til at erhverve sig en Alderdomsunderstøttelse. Hvad vil det

ærede Medlems Bemærkninger i Virkeligheden sige andet end en Appel til den sociale Drivfjeder, man kalder for Misundelse? Det, man ønsker, er ikke, at det skal gaa de fattige godt, men at der ikke paa nogen Maade skal tilfalde de rige noget.

Et enkelt Punkt endnu af det ærede Medlems (Borgbjerg) Tale skal jeg dvæle ved. Det ærede Medlem talte pludselig om Københavns Landbefæstning og opfordrede — ganske besynderligt — de øvrige Partier og specielt det konservative Folkeparti til ogsaa at drage denne Sag frem; thi, sagde han, han troede — altsaa set fra et socialdemokratisk Standpunkt —, at denne ikke havde vundet i Popularitet i de sidste Aar. Dertil vil jeg sige, at dette forbavser mig noget, da Københavns Landbefæstning jo har vist sig i saa høj Grad at have det nuværende radikale Ministeriums Bevaagenhed. Man siger endogsaa, at smaa Fortifikationer skal være blevet betegnet med ærede Ministers Navne, og hvorfor skulde de saa ikke have vundet Popularitet? Jeg ved ikke, om de har vundet Popularitet i vore eller Venstres Kredse, men jeg maa gaa ud fra, at de *endelig* nu har vundet Popularitet indenfor de ministerielle Kredse og da vel ogsaa indenfor de socialdemokratiske. Det er vel heller ikke muligt at tænke sig, at et Ministerium skulde ofre saa meget paa at fuldstændiggøre Københavns Landbefæstning, hvis det ansaa den for at være en upopulær Tingest, som det ved Løjlighed skulde forsvare.

Det ærede Medlem forsvarede sig overfor mig i Anledning af, hvad jeg havde sagt om hans Neutralitetsbestræbelser, med Henviisning til, at man fra vor Side — fra det konservative Folkepartis Side — ikke havde angrebet det socialdemokratiske Partis, som han kaldte det, Fredsarbejde — det kalder man nemlig de saakaldte Neutralitetsbestræbelser — ved de Løjligheder, der gaves. Jeg tillader mig da at spørge, og det ønsker jeg en Gang for alle at slaa fast overfor Offentligheden: Hvad er det for Løjligheder, der har været givne Rigsdagen til overhovedet at omtale disse Neutralitetsbestræbelser? Der har været de hemmelige Møder. Disse hemmelige Møder — det ønsker jeg en Gang at slaa fast heroppe fra Folketingets Talerstol — er en ganske irregulær Form for parlamentarisk Liv, noget, som kun er indført her for tilfældet under den nuværende Situation. Den forenede Rigsdag har en ganske bestemt Opgave ifølge